

Der havde jeg den kedelige oplevelse som medlem af Erhvervsuddannelsesrådet, at selv om der var indstillingsret, havde den tidligere regering ikke noget ønske om at efterkomme de indstillinger, der kom fra rådet.

Så det er også et spørgsmål om, hvornår vi bruger vores råd, og når vi bruger vores råd generelt, skal det bruges fornuftigt og også i en sammenhæng, hvor der er en dialog, også med de enkelte parter, som ikke nødvendigvis er repræsenteret i Erhvervsuddannelsesrådet.

Man skal jo lige være opmærksom på, at vi ikke går ind og sparer 55 mio. kr. på området uden at give skoler, de nye institutioner bliver det jo så forhåbentlig, mulighed for at få indtægtsdækket virksomhed. Vi har jo givet adgang til brugerbetaling på det her område, og der er stadig væk mulighed for, at med sammenlægningerne får de her institutioner langt bedre vilkår for, også på markedsvilkår, at kunne gå ind og tjene på den indtægtsdækkede virksomhed.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Jeg er ked af, at Venstres ordfører nu skuffer mig. Først siger Venstres ordfører, at det her går ud på dialog, og så kan vi forstå, at der kun må være én part – det er den by, det lokalområde, og ikke dem, som har det samlede landsmæssige overblik over udviklingen inden for det erhvervsrettede voksenuddannelsesområde.

Kl. 12.50

Det er på baggrund af fru Tina Nedergaards personlige erfaringer med, at en minister ikke altid følger indstillinger fra arbejdsmarkedets parter. Det tror jeg heller ikke at den nuværende minister vil give tilsagn om at den nuværende minister vil gøre. Men det, der er godt for ministeren og for sagligheden i det her, så vi ikke kun ender i sognerådspolitik, er, at der er nogle, der har det overordnede landsmæssige overblik. Hvorfor tage dem ud som høringspart? Ét er, at man ikke skal binde sig til, at man skal følge dem, men hvorfor tage dem ud som indstillingsberettiget høringspart, når Venstres ordfører står og siger, at man vil dialogen? Det er det, jeg ikke forstår. For så er der jo en modsætning imellem ord og handling, og det håber jeg ikke at Venstres ordfører vil give os anledning til at påstå også skal gælde denne sag.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Ganske kort til hr. Frank Jensen: Der lægges op til tæt dialog med de enkelte virksomheder, med brugerne og også med parterne generelt. Men det, der er vigtigt her, er at kigge på, hvad lovforslaget indeholder af forbedringer. Og der glæder jeg mig til at høre hr. Frank Jensens ordførertale, hvor jeg håber på, at Socialdemokratiet vil give sin støtte til det her meget gode forslag.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så er det fru Anne-Marie Meldgaard som ordfører.

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg må desværre skuffe fru Tina Nedergaard med, at det er mig, der er ordfører på det her område.

Jeg vil starte med at sige, at Danmark jo er et rigt land, og vi har råd til det meste, men vi har ikke råd til at blive dummere. Derfor er Socialdemokratiet interesseret i at opnå synergieffekt mellem erhvervsskoler og AMU-centre.

Vi har bidt mærke i, at de hørte parter også fokuserer på og også til dels tror på, at der er en synergieffekt og en ressourcebesparelse at hente i lovforslaget.

Den største gevinst på det område mener vi ikke er afhængig af, hvorvidt der laves en enstrengt institutionstruktur eller den tostrengede struktur opretholdes. Den største gevinst er den, flere tekniske skoler og AMU-centre allerede i dag høster ved at deles om lokaler, materialer og til tider også arbejdskraft. Gevinsten er muligvis endnu større ved reelle fusioner, men vi mener i så fald, at fusionerne skal foregå frivilligt og efter en lokal beslutningsproces.

Socialdemokratiet er meget optaget af at sikre, at AMU ikke forsvinder i de store fusionsplaner. Vi ønsker at sikre, at vi har AMU-centre, der kan varetage opgaven at udvikle og vedligeholde AMU-programmet, som vi kender det i dag. Jeg håber, at ministeren her fra talerstolen i dag vil bekræfte, at dette forslag ikke er et angreb på AMU-programmet.

I bemærkningerne fremgår det, at den enstrengede struktur forventes at give administrative forenklinger og besparelser. Det kan i vores øjne ikke alene retfærdiggøre sammenlægningen. Selv om vi håber, at en sammenlægning, hvis den gennemføres, kan styrke den faglige dybde, er vi bange for, at det bliver på bekostning af den faglige bredde.